

Konvensjon om overlevering for straffbare forhold mellom de nordiske land¹ (Nordisk arrestordre)

Regjeringene i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige er blitt enige om følgende:

Fortale

- (1) Ifølge konklusjonene fra det nordiske justisministermøtet på Svalbard i juni 2002² bør den eksisterende utleveringsordning mellom de nordiske land revideres og den formelle utleveringsprosedyre mellom de nordiske land avskaffes.
- (2) Det bør innføres en ordning om gjensidig anerkjennelse av beslutninger om frihetsberøvelse.
- (3) De nordiske lands erklærte mål om en enda smidigere lovgivning på dette området har skapt et ønske om å avskaffe den nåværende utleveringsordning og innføre en ordning basert på en nordisk arrestordre om gjensidig anerkjennelse, hvoretter overlevering skal finne sted, med mindre en av de i konvensjonen nevnte avslagsgrunner foreligger. Videre vil innføringen av en ny ordning for overlevering av dømte eller mistenkte personer med henblikk på straffullbyrdelse eller rettsforfølgning gjøre det mulig å minske kompleksiteten som følger av de nåværende utleveringsprosedyrer, herunder den europeiske arrestordre.
- (4) Denne konvensjon bygger på prinsippene om frihet, demokrati og respekt for menneskerettighetene og de grunnleggende frihetsrettigheter, samt rettsstatsprinsippet, som alle er prinsipper de nordiske land har til felles. Konvensjonen respekterer de grunnleggende rettigheter, slik som de garanteres ved den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og grunnleggende friheter, undertegnet i Roma 4. november 1950, og respekterer de nordiske lands nasjonale identitet.
- (5) Denne konvensjon er ikke til hinder for at de nordiske land anvender deres egne forfatningsrettslige regler om retten til en rettferdig rettergang, foreningsfrihet, pressefrihet og ytringsfrihet i andre medier.
- (6) Personer må ikke overføres, utsendes, utleveres, videreoverleveres eller videreutleveres til et land der det er alvorlig risiko for at de vil bli utsatt for dødsstraff, tortur eller annen umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff.
- (7) Avgjørelser om fullbyrdelse av en nordisk arrestordre skal underkastes tilstrekkelig kontroll, hvilket betyr at en judisiell myndighet i det landet der den ettersøkte er blitt pågrepet, skal treffe avgjørelse om overlevering av vedkommende.
- (8) De sentrale myndighetenes rolle i fullbyrdelsen av en nordisk arrestordre skal begrenses til praktisk og administrativ bistand.

¹ Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige

² Jfr. referat fra Nordisk Ministerråd (justisministre) av 25. juni 2002 (j.nr. 71001.15.001/02)

(9) Ordningen med den nordiske arrestordre er basert på en høy grad av tillitt mellom de nordiske land.

(10) Danmark, Finland og Sverige har implementert Rådets rammeavgjørelse av 13. juni 2002 om den europeiske arrestordre om prosedyrene for overlevering mellom medlemsstatene (2002/584/RIA). Alle de nordiske land har tiltrådt en rekke av de eksisterende konvensjoner på dette området, for eksempel den europeiske konvensjon av 13. desember 1957 om utlevering og den europeiske konvensjon av 27. januar 1977 om bekjempelse av terrorisme.

(11) Den nordiske arrestordre skal erstatte de hittil gjeldende instrumenter om utlevering mellom de nordiske land.

KAPITTEL 1 ALMINNELIGE PRINSIPPER

Artikkel 1

Definisjon av og plikten til å fullbyrde en nordisk arrestordre

1. Den nordiske arrestordre er en judisiell avgjørelse truffet av et nordisk land med det formål at et annet nordisk land pågriper og overleverer en ettersøkt person med henblikk på strafforfølgning eller fullbyrdelse av en frihetsstraff eller en annen frihetsberøvende reaksjon.
2. En europeisk arrestordre opprettet etter Den europeiske unions råds rammeavgjørelse av 13. juni 2003 om den europeiske arrestordre og om prosedyrene for overlevering mellom medlemsstatene, utferdiget av Danmark, Finland eller Sverige, skal betraktes som en nordisk arrestordre etter denne konvensjon.
3. Landene fullbyrder enhver nordisk arrestordre på grunnlag av prinsippet om gjensidig anerkjennelse og i overensstemmelse med bestemmelsene i denne konvensjon.

Artikkel 2

Anvendelsesområde for den nordiske arrestordre

1. En nordisk arrestordre kan utstedes for forhold som etter det utstedende lands lovgivning kan straffes med frihetsstraff eller en annen frihetsberøvende reaksjon (strafforfølgning), eller når det er idømt en frihetsstraff eller pålagt en annen frihetsberøvende reaksjon (straffullbyrdelse).
2. Overlevering til strafforfølgning eller straffullbyrdelse for flere straffbare forhold kan finne sted selv om vilkårene i første ledd kun er oppfylt med hensyn til ett av forholdene.
3. Lovovertridelser som definert i det utstedende lands lovgivning medfører fullbyrdelse av en nordisk arrestordre på de vilkår som er fastsatt i denne konvensjonen, og uten kontroll av dobbel straffbarhet.

Artikkel 3

Fastleggelse av kompetente judisielle myndigheter m.v. samt definisjon av tredjeland

1. Den utstedende judisielle myndighet er den judisielle myndighet i det utstedende land som i henhold til dette lands lovgivning er kompetent til å utstede en nordisk arrestordre.

2. Den fullbyrdende judisielle myndighet er den judisielle myndighet i det fullbyrdende land som i henhold til dette lands lovgivning er kompetent til å fullbyrde en nordisk arrestordre.
3. Hvert land kan utpeke en sentralmyndighet til å bistå de kompetente judisielle myndigheter.
4. Hvert land skal ved ratifikasjon av denne konvensjon erklære hvilke judisielle myndigheter som er kompetente etter dets interne lovgivning, og om det er utpekt en sentralmyndighet.
5. Med "tredjeland" forstås i denne konvensjon ethvert land utenfor Norden og EU.

Artikkel 4

Obligatoriske grunner til å avslå fullbyrdelse av en nordisk arrestordre

Den fullbyrdende judisielle myndighet skal avslå å fullbyrde en nordisk arrestordre i følgende tilfelle:

- 1) Hvis lovovertrædelsen som ligger til grunn for den nordiske arrestordren, er omfattet av et amnesti i det fullbyrdende land, og dette land har myndighet til å strafforfølge lovovertrædelsen i medhold av sin egen lovgivning.
- 2) Hvis den ettersøkte er endelig dømt for de samme handlinger i et nordisk land eller et EU-medlemsland, forutsatt at reaksjonen i tilfelle av domfellelse er fullbyrdet, er i ferd med å bli fullbyrdet eller ikke lenger kan fullbyrdes etter domslandets lovgivning.
- 3) Hvis den person som er omfattet av en nordisk arrestordre, etter det fullbyrdende lands lovgivning på grunn av sin alder ikke kan gjøres strafferettslig ansvarlig for handlingene som ligger til grunn for den nordiske arrestordren.

Artikkel 5

Fakultative grunner til å avslå fullbyrdelse av en nordisk arrestordre

Den fullbyrdende judisielle myndighet kan avslå å fullbyrde en nordisk arrestordre:

- 1) Hvis den person som er omfattet av en nordisk arrestordre, allerede rettsforfølges i det fullbyrdende land for det samme forhold som det som ligger til grunn for den nordiske arrestordren.
- 2) Hvis forholdet som ligger til grunn for den nordiske arrestordren, etter det fullbyrdende lands lovgivning betraktes som begått helt eller delvis på dette lands territorium, eller på et sted som likestilles med det, og forholdet ikke utgjør en lovovertrædelse etter det fullbyrdende lands lovgivning.
- 3) Hvis den ettersøkte er endelig dømt for de samme handlinger i et tredjeland, forutsatt at reaksjonen i tilfelle av domfellelse er fullbyrdet, er i ferd med å bli fullbyrdet eller ikke lenger kan fullbyrdes etter domslandets lovgivning.
- 4) Hvis de judisielle myndighetene i det fullbyrdende land har besluttet enten å ikke innlede rettsforfølging for lovovertrædelsen som ligger til grunn for den nordiske arrestordren, eller å bringe rettsforfølgingen til opphør, eller når den ettersøkte i et annet nordisk land har vært gjenstand for en endelig avgjørelse for de samme forhold, som er til hinder for ytterligere rettsforfølging.
- 5) Hvis den nordiske arrestordren er utstedt med henblikk på fullbyrdelse av en straffedom eller en annen frihetsberøvende reaksjon, og den ettersøkte oppholder seg, er statsborger i

eller bosatt i det fullbyrdende land, og dette landet forplikter seg til selv å fullbyrde straffen eller den andre frihetsberøvende reaksjonen i henhold til nasjonal lovgivning.

Artikkel 6

Betinget overlevering

Hvis en nordisk arrestordre er utstedt med henblikk på rettsforfølgning, og den person som er omfattet av arrestordren, er statsborger i eller bosatt i det fullbyrdende land, kan overleveringen gjøres betinget av at vedkommende, etter å ha blitt hørt, overføres til det fullbyrdende land for der å sone frihetsstraffen eller annen frihetsberøvende reaksjon vedkommende ble idømt i det utstedende land.

Artikkel 7

Den nordiske arrestordres innhold og form

1. Den nordiske arrestordren skal inneholde følgende opplysninger i overensstemmelse med skjemaet i bilaget:

- a) den ettersøktes identitet og nasjonalitet,
 - b) navn, adresse, telefon- og faksnummer og e-postadresse til den judicielle myndighet i utstedelseslandet,
 - c) angivelse av om det foreligger en eksigibel dom, en pågripelsesbeslutning eller en annen eksigibel avgjørelse med samme rettskraft, som er omfattet av artikkel 1 og 2.
 - d) lovovertrედelsens karakter og rettslig betegnelsе,
 - e) en beskrivelse av under hvilke omstendigheter lovovertrედelsen er begått, herunder tidspunkt, sted og omfang av den ettersøktes deltakelse
 - f) den idømte straff hvis det er tale om en endelig dom, eller den strafferamme som er fastsatt for vedkommende lovovertrედelse i loven i det utstedende land,
 - g) så vidt mulig andre følger av lovovertrედelsen.
2. Hvis arrestordren er utstedt for flere straffbare forhold, er det tilstrekkelig at det foreligger en pågripelses- eller varetektsbeslutning for ett av forholdene.

KAPITTEL 2

OVERLEVERINGSPROSEDYRE

Artikkel 8

Fremsendelse av en nordisk arrestordre

1. Når den ettersøktes oppholdssted er kjent, kan den utstedende judicielle myndighet sende den nordiske arrestordren direkte til den fullbyrdende judicielle myndighet.
2. Hvis den ettersøktes oppholdssted ikke er kjent, kan det utstedende land anmode et eller flere av de nordiske land om å etterlyse vedkommende etter det/de aktuelle land/lands nasjonale etterlysningsprosedyrer. Når oppholdsstedet blir kjent, skal den nordiske arrestordren hurtigst mulig sendes til det aktuelle landet.
3. Den utstedende judicielle myndighet kan, i overensstemmelse med artikkel 95 i konvensjonen av 19. juni 1990 om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser, beslutte å innberette den ettersøkte i Schengen-informasjonssystemet. En innberetning til Schengen-informasjonssystemet som inneholder de i

artikkel 7 første ledd nevnte opplysninger, svarer til en nordisk arrestordre. Innberetningen vil i en overgangsperiode, så lenge Schengen-informasjonsystemet ikke er i stand til å fremsende alle de i artikkel 7 første ledd nevnte opplysninger, svare til en nordisk arrestordre, inntil den fullbyrdende judisielle myndighet forskriftsmessig har mottatt arrestordren.

4. Hvis den myndighet som mottar en nordisk arrestordre, ikke er kompetent til å behandle den, skal den straks sende arrestordren videre til den kompetente myndighet i sitt land og underrette den utstedende myndighet om dette.

Artikkel 9 **Den ettersøktes rettigheter**

1. Når en ettersøkt pågripes, informerer den fullbyrdende judisielle myndighet i overensstemmelse med dens nasjonale lovgivning vedkommende om den nordiske arrestordren og dens innhold, samt om muligheten for å gi samtykke til å bli overlevert til den utstedende judisielle myndighet.

2. En ettersøkt som pågripes med henblikk på fullbyrdelse av en nordisk arrestordre, har rett til bistand av en juridisk rådgiver og en tolk i overensstemmelse med den nasjonale lovgivningen i det fullbyrdende land.

Artikkel 10 **Varetektsfengsling av en person**

1. Når en person pågripes på grunnlag av en nordisk arrestordre, skal den fullbyrdende judisielle myndighet avgjøre om vedkommende skal forbli varetektsfengslet i overensstemmelse med det fullbyrdende lands nasjonale lovgivning. Vedkommende kan på et hvilket som helst tidspunkt løslates midlertidig i overensstemmelse med det fullbyrdende lands nasjonale lovgivning, under forutsetning av at dette lands kompetente myndighet iverksetter et hvert tiltak den måtte finne nødvendig for å unngå at vedkommende flykter.

2. Til fremme av undersøkelsen og for å sikre overleveringen kommer de tvangsmidler som omfattes av det enkelte lands nasjonale regler, til anvendelse.

Artikkel 11 **Samtykke til overlevering m.v.**

1. Hvis den pågrepne opplyser at han samtykker til overlevering, og eventuelt også til rettsforfølgning for andre lovovertridelser han har begått forut for lovovertridelsen som ligger til grunn for overleveringen, jfr. artikkel 23 andre ledd, bokstav b, skal samtykket gis til den fullbyrdende judisielle myndighet i overensstemmelse med det fullbyrdende lands nasjonale lovgivning.

2. Landene skal iverksette de nødvendige tiltak for at samtykket etter første ledd innhentes på en slik måte at det fremgår at vedkommende har avgitt det frivillig med full kjennskap til følgene av dette. Med henblikk på dette har den pågrepne rett til juridisk bistand.

3. Samtykket protokollføres i overensstemmelse med det fullbyrdende lands nasjonale lovgivning.

4. Samtykket kan tilbakekalles i henhold til nasjonal rett i det fullbyrdende land.

Artikkel 12

Avhøring av den ettersøkte

Hvis den pågrepne ikke samtykker til overlevering som omhandlet i artikkel 11, har vedkommende rett til å bli avhørt av den fullbyrdende judicielle myndighet i overensstemmelse med det fullbyrdende lands lovgivning.

Artikkel 13

Avgjørelse om overlevering

1. Den fullbyrdende judicielle myndighet skal treffe en avgjørelse om overlevering av vedkommende innenfor de frister og på de betingelser som er fastsatt i denne konvensjon.
2. Hvis den fullbyrdende judicielle myndighet finner at de opplysninger det utstedende land har fremsendt ikke er til strekkelige til at den kan treffe en avgjørelse om overlevering, anmoder den om straks å få de nødvendige supplerende opplysningene, og kan fastsette en tidsfrist for fremsendelsen av disse opplysningene under hensyn til nødvendigheten av å overholde fristene i artikkel 14.
3. Den utstedende judicielle myndighet kan til enhver tid fremsende supplerende nyttige opplysninger til den fullbyrdende judicielle myndighet.

Artikkel 14

Frister og prosedyrer i forbindelse med avgjørelsen om fullbyrdelse av den nordiske arrestordre

1. En nordisk arrestordre behandles og fullbyrdes som hastesak.
2. I de tilfellene der den ettersøkte samtykker til overlevering, bør det treffes endelig avgjørelse om fullbyrdelse av den nordiske arrestordren senest 3 dager etter at samtykket er gitt.
3. I andre tilfelle bør det treffes endelig avgjørelse om fullbyrdelse av den nordiske arrestordren senest 30 dager etter pågripelsen av den ettersøkte.
4. I konkrete tilfelle hvor det ikke treffes endelig avgjørelse innefor fristene i første og andre ledd, skal den fullbyrdende judicielle myndighet straks underrette den utstedende judicielle myndighet om dette og årsaken til fristoverskridelsen. I så fall skal avgjørelsen treffes snarest mulig.
5. Så lenge den fullbyrdende judicielle myndighet ikke har truffet endelig avgjørelse om fullbyrdelse av den nordiske arrestordren, skal den sikre seg at de materielle vilkår for overlevering fortsatt er oppfylt.
6. Ethvert avslag på fullbyrdelse av en nordisk arrestordre skal begrunnes.

Artikkel 15

Avgjørelse i tilfelle konkurrerende anmodninger

1. Hvis flere nordiske land har utstedt en arrestordre for den samme person, skal den fullbyrdende judicielle myndighet treffe avgjørelse om hvilken arrestordre som skal fullbyrdes, under behørig hensyntagen til alle forhold, herunder lovovertrédelsens relative grovhet og gjerningsstedet, de respektive datoer for utstedelsen av de nordiske arrestordrene, samt om arrestordrene er utstedt med henblikk på rettsforfølgning eller med henblikk på fullbyrdelse av en frihetsstraff eller en annen frihetsberøvende reaksjon.

2. Hvis det oppstår konflikt mellom en nordisk arrestordre og en europeisk arrestordre eller en utleveringsanmodning fra et tredjeland eller et EU-medlemsland, avgjør den kompetente myndighet i det fullbyrdende land om det er den nordiske arrestordren, den europeiske arrestordren eller utleveringsanmodningen som skal ha forrang, under behørig hensyntagen til alle forhold, herunder de forhold som er nevnt i første ledd, samt de som er nevnt i den konvensjon eller avtale som får anvendelse.

3. Denne artikkel påvirker ikke de nordiske lands forpliktelser i henhold til statuttene for den internasjonale straffedomstol eller i henhold til de internasjonale domstoler for forbrytelser mot internasjonal humanitær rett.

Artikkel 16

Privilegier og immunitet

1. Hvis den ettersøkte person har et privilegium eller en immunitet med hensyn til fullbyrdelse eller rettsforfølgning i det fullbyrdende land, løper fristene i artikkel 14 først fra det tidspunkt privilegiet eller immuniteten er opphevet og den judisielle myndighet i det fullbyrdende land er underrettet om dette. Hvis den ettersøkte ikke lenger nyter et slikt privilegium eller en slik immunitet, forsikrer det fullbyrdende land seg om at de materielle betingelser for overlevering er oppfylt.

2. Hvis kompetansen til å oppheve privilegiet eller immuniteten ligger hos en myndighet i det fullbyrdende land, skal den fullbyrdende judisielle myndighet straks anmode vedkommende myndighet om opphevelse. Dersom opphevelsen av privilegiet eller immuniteten ligger hos en myndighet i et annet land eller en internasjonal organisasjon, er det den utstedende judisielle myndighet som skal fremsette anmodningen.

Artikkel 17

Konkurrerende internasjonale forpliktelser

Denne konvensjon påvirker ikke det fullbyrdende lands forpliktelser når den ettersøkte er overlevert eller utlevert til dette land fra et EU-medlemsland eller et tredjeland, og vedkommende er beskyttet mot videreoverlevering i henhold til reglene som ligger til grunn for utleveringen. Det fullbyrdende land skal iverksette alle nødvendige tiltak for straks å anmode om samtykke fra det EU-medlemsland eller tredjeland som har overlevert eller utlevert den ettersøkte, slik at vedkommende kan overleveres til det utstedende land. Fristene i artikkel 14 løper først fra den dato disse spesialreglene bortfaller.

Artikkel 18

Underretning om avgjørelsen

Den fullbyrdende judisielle myndighet skal straks underrette den utstedende judisielle myndighet om hvorvidt den nordiske arrestordren vil bli fullbyrdet.

Artikkel 19

Frist for overlevering av den ettersøkte

1. Den ettersøkte skal snarest mulig overleveres på en dato som avtales mellom de berørte myndigheter.

2. Den ettersøkte skal overleveres senest 5 dager etter at den endelige avgjørelsen om å fullbyrde den nordiske arrestordren er truffet.
3. Hvis det på grunn av særlige omstendigheter viser seg umulig å overlevere den ettersøkte innenfor fristen fastsatt i andre ledd, skal den fullbyrdende judisielle myndighet og den utstedende judisielle myndighet straks kontakte hverandre og avtale en ny dato for overlevering. Overlevering skal finne sted innen 5 dager etter utløpet av fristen i andre ledd.
4. Hvis det på grunn av omstendigheter som ikke kan tilskrives noen av landene, viser seg å være umulig å overlevere den ettersøkte innen fristen som er fastsatt i tredje ledd, skal den fullbyrdende judisielle myndighet og den utstedende judisielle myndighet straks kontakte hverandre og avtale en ny dato for overlevering.
5. En overlevering kan unntaksvis utsettes midlertidig av hensyn til tungtveiende humanitære grunner, for eksempel hvis det er vektige grunner til å anta at en overlevering klart vil bringe den ettersøktes liv eller helbred i fare. Den nordiske arrestordren skal fullbyrdes så snart disse grunnene ikke lenger foreligger. Den fullbyrdende judisielle myndighet skal straks underrette den utstedende judisielle myndighet om dette, slik at de kan avtale en ny dato for overleveringen.
6. Hvis den ettersøkte fremdeles er varetektsfengslet etter utløpet av fristene i andre til femte ledd, skal vedkommende løslates.

Artikkel 20

Utsettelse av overleveringen eller midlertidig overlevering

1. Etter å ha besluttet å fullbyrde den nordiske arrestordren kan den fullbyrdende judisielle myndighet utsette overleveringen av den ettersøkte for å rettsforfølge vedkommende i det fullbyrdende land, eller, dersom den ettersøkte allerede er dømt, for at han på dette lands territorium kan sone straff han er idømt for en annen overtredelse enn den som ligger til grunn for den nordiske arrestordren.
2. I stedet for å utsette overleveringen kan den fullbyrdende judisielle myndighet midlertidig overlevere den ettersøkte til et utstedende land på vilkår som avtales mellom de fullbyrdende judisielle myndigheter og de utstedende judisielle myndigheter. Avtalen skal være skriftlig, og vilkårene er bindende for alle myndighetene i det utstedende land.

Artikkel 21

Transitt

Personer som skal overleveres fra et nordisk land til et annet nordiske land, kan uten særskilt tillatelse føres over eller gjennom et eller flere av de øvrige nordiske land.

KAPITTEL 3

VIRKNINGER AV OVERLEVERINGEN

Artikkel 22

Fradrag for varigheten av varetektsfengsling i det fullbyrdende land

1. Til fradrag i varigheten av den periode den ettersøkte skal sone i det utstedende land som følge av idømmelsen av en frihetsstraff eller en annen frihetsberøvende reaksjon, kommer enhver periode vedkommende har sittet i varetekt i forbindelse med fullbyrdelsen av en nordisk arrestordre.

2. Samtidig med overleveringen skal den fullbyrdende myndighet oversende alle opplysninger om varigheten av den ettersøkte varetektsfengsling til den utstedende myndighet.

Artikkel 23

Eventuell rettsforfølgning for andre lovovertrедelser

1. En person som i henhold til en nordisk arrestordre overleveres til strafforfølgning eller fullbyrdelse av en straffedom eller en annen frihetsberøvende reaksjon, kan også holdes til ansvar for andre lovovertrедelser vedkommende har begått forut for den som ligger til grunn for overleveringen, med mindre:

- a) overlevering på grunnlag av lovovertrедelsen ikke kunne ha funnet sted etter artikkel 4,
- b) overlevering ville blitt avslått etter nasjonal rett i henhold til artikkel 27, eller
- c) overlevering på grunnlag av lovovertrедelsen kunne ha vært avslått etter artikkel 5 andre eller fjerde ledd, og det fullbyrdende land nekter å gi sitt samtykke.

2. En person som i henhold til en nordisk arrestordre overleveres til strafforfølgning eller fullbyrdelse av en straffedom eller en annen frihetsberøvende reaksjon, kan uansett holdes til ansvar for andre lovovertrедelser vedkommende har begått forut for den som ligger til grunn for overleveringen, hvis

- a) vedkommende, etter å ha hatt mulighet for å forlate det nordiske land han er overlevert til, ikke har gjort dette innen 45 dager etter at han er endelig løslatt, eller har vendt tilbake til dette land etter å ha forlatt det, eller
- b) vedkommende før eller etter overleveringen har samtykket til rettsforfølgning for andre lovovertrедelser.

Artikkel 24

Videreoverlevering eller videreutlevering

1. En person som er overlevert til et annet nordisk land til strafforfølgning eller fullbyrdelse av en straffedom eller en annen frihetsberøvende reaksjon, kan overleveres videre til et annet nordisk land enn det fullbyrdende land i henhold til en nordisk arrestordre som er utstedt for en lovovertrедelse som er begått forut for overleveringen, med mindre overleveringen fra det opprinnelig utstedende land til det nå utstedende land ville blitt avslått etter nasjonal rett i henhold til artikkel 26 eller 27.

2. En person som er overlevert til et annet nordisk land i henhold til en nordisk arrestordre, kan overleveres videre eller videreutleveres til et EU-medlemsland eller videreutleveres til et tredjeland i henhold til reglene i det utstedende lands lovgivning for en lovovertrедelse som er begått forut for overleveringen hvis:

- a) vedkommende samtykker til dette,
- b) vedkommende, til tross for at han i 45 dager uhindret har kunnet forlate landet han er overlevert til, ikke har gjort dette, eller vedkommende har vendt tilbake etter å ha forlatt landet frivillig, eller
- c) det fullbyrdende land samtykker til dette. Samtykket kan kun gis hvis overlevering på grunnlag av denne handlingen kunne ha funnet sted etter reglene i det fullbyrdende lands lovgivning.

Artikkel 25

Overlevering av gjenstander

1. Etter anmodning fra den utstedende judisielle myndighet, eller på eget initiativ, skal den fullbyrdende judisielle myndighet i overensstemmelse med det fullbyrdende lands nasjonale lovgivning beslaglegge og overlevere gjenstander:
 - a) som er påkrevd som bevismateriale, eller
 - b) som den ettersøkte har ervervet som resultat av lovovertrædelsen.
2. De i første ledd nevnte gjenstander skal utleveres selv om den nordiske arrestordre ikke kan fullbyrdes på grunn av den ettersøktes død eller unndragelse.
3. Hvis de i første ledd nevnte gjenstander beslaglegges eller konfiskeres på det fullbyrdende lands område, kan dette landet i forbindelse med verserende strafforfølgning midlertidig tilbakeholde eller utlevere dem til det utstedende land på betingelse av de leveres tilbake senere.
4. Enhver rettighet som det fullbyrdende land eller tredjemann måtte ha over de i første ledd nevnte gjenstander bevares. Hvis det finnes slike rettigheter, skal det utstedende land straks etter rettsforfølgningen vederlagsfritt tilbakelevere gjenstandene til det fullbyrdende land.

KAPITTEL 4

SÆRLIGE REGLER OM OVERLEVERING TIL/FRA ISLAND

Artikkel 26

Anvendelsesområdet – egne statsborgere

1. Anvendelsesområdet for den nordiske arrestordre, slik det er definert i konvensjonen artikkel 2, gjelder ikke ved overlevering av egne statsborgere mellom Island på den ene side og Danmark, Finland, Norge eller Sverige på den andre side, jfr. andre til fjerde ledd.
2. Overlevering fra Island av en islandsk statsborger til Danmark, Finland, Norge eller Sverige kan avslås, med mindre den ettersøkte de siste to årene forut for den straffbare handlingen har hatt bopel i det utstedende land, eller hvis handlingen eller tilsvarende handling etter islandsk rett kan medføre en høyere straff enn fengsel i 4 år.
3. Overlevering fra hjemlandet av en dansk, finsk, norsk eller svensk statsborger til Island kan avslås, med mindre den ettersøkte i de to siste årene forut for den straffbare handlingen har hatt bopel i Island, eller hvis handlingen eller tilsvarende handling etter det fullbyrdende lands lovgivning kan medføre en høyere straff enn fengsel i 4 år.
4. Overlevering til strafforfølgning eller straffullbyrdelse for flere straffbare forhold kan finne sted, selv om vilkårene i andre eller tredje ledd kun er oppfylt med hensyn til ett av forholdene.

Artikkel 27

Anvendelsesområdet – politiske lovovertrædelser

1. Anvendelsesområdet for den nordiske arrestordre, som definert i konvensjonen artikkel 2, gjelder ikke ved overlevering mellom Island på den ene side og Danmark, Finland, Norge eller Sverige på den andre side for handlinger som utgjør politiske lovovertrædelser, jfr. andre til femte ledd.
2. Overlevering fra Island av en islandsk statsborger til Danmark, Finland, Norge eller Sverige for en handling som utgjør en politisk lovovertrædelse, kan avslås.

3. Overlevering fra hjemlandet av en dansk, finsk, norsk eller svensk statsborger til Island for en handling som utgjør en politisk lovovertrødelse, kan avslås.
4. Overlevering av en utlending fra Island til Danmark, Finland, Norge eller Sverige for en handling som utgjør en politisk lovovertrødelse, kan avslås, med mindre en tilsvarende handling er straffbar etter islandsk rett eller handlingen er omfattet av artikkel 1, 2 eller 3 i den europeiske konvensjon om bekjempelse av terrorisme.
5. Overlevering av en utlending fra Danmark, Finland, Norge eller Sverige til Island for en handling som utgjør en politisk lovovertrødelse, kan avslås, med mindre en tilsvarende handling er straffbar i det fullbyrdende land, eller handlingen er omfattet av artikkel 1, 2 eller 3 i den europeiske konvensjon om bekjempelse av terrorisme.

KAPITTEL 5

ALMINNELIGE OG AVSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikkel 28

Forholdet til andre juridiske instrumenter

1. Denne konvensjon får anvendelse mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige.
2. Bestemmelsene i konvensjonen påvirker ikke de nordiske lands forpliktelser etter rammeavjørelsen om den europeiske arrestordre eller andre utleveringsordninger med tredjeland.
3. De nordiske land kan inngå bilaterale og multilaterale avtaler eller ordninger med EU-medlemsland eller tredjeland etter konvensjonens ikrafttrødelse. Slike avtaler og ordninger må ikke påvirke forbindelsene til de nordiske land som ikke er part i disse.

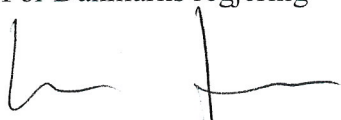
Artikkel 29

Ikrafttrødelse

1. De kontraherende land kan slutte seg til denne konvensjon ved
 - a) undertegning uten forbehold om ratifikasjon eller godkjennelse, eller
 - b) undertegning med forbehold om etterfølgende ratifikasjon eller godkjennelse.
2. Ratifikasjonsdokumentene deponeres i det danske utenriksdepartementet.
3. Det danske utenriksdepartementet oversender bekreftede kopier av ratifikasjonsdokumentene til de kontraherende lands justisdepartementer.
4. Denne konvensjon trer i kraft tre måneder etter at samtlige nordiske land i henhold til første ledd har gitt sitt samtykke til å være bundet av konvensjonen. Konvensjonen trer likevel først i kraft for Grønland og Færøyene tre måneder etter at det danske justisdepartementet har meddelt det danske utenriksdepartementet og de øvrige lands justisdepartementer at konvensjonen skal ha gyldighet for Grønland og/eller Færøyene.
5. Før samtlige land har avgitt sitt samtykke til å være bundet av konvensjonen, kan de land som har avgitt sitt samtykke, avtale at konvensjonen skal tre i kraft i forholdet dem i mellom fra et tidligere tidspunkt enn det som er bestemt i fjerde ledd.
6. Anmodninger om utlevering som mottas før konvensjonens ikrafttrødelse, skal behandles etter den gjeldende utleveringsordning. Anmodninger som mottas etter konvensjonens ikrafttrødelse, skal behandles etter reglene som de nordiske land har vedtatt i henhold til denne konvensjon.

Utfærdighet i København den 15. december 2005 i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, som alle har samme gyldighet.

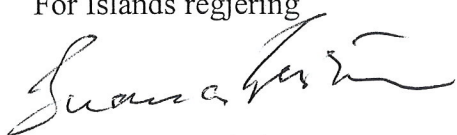
For Danmarks regering

For Finlands regering

For Islands regering

For Norges regering

For Sveriges regering

Med förbehåll för ratifikation

NORDISK ARRESTORDRE

Denne arrestordre er utstedt av en kompetent judisiell myndighet. Det anmodes om at nedenstående person pågripes og overgis med henblikk på strafforfølgning eller fullbyrdelse av en frihetsstraff eller en annen frihetsberøvende reaksjon.

A) Opplysninger om den ettersøktes identitet:
Etternavn:
Fornavn:
(evt.) Pikenavn:
(evt.) Kallenavn:
Kjønn:
Nasjonalitet:
Fødselsdato:
Fødested:
Bopel og/eller kjent adresse:
Det eller de språk som den ettersøkte forstår (hvis dette vites):
Særlige kjennetegn/beskrivelse av den ettersøkte:
Foto og fingeravtrykk av den ettersøkte, hvis slike foreligger og kan gis videre, eller navn og adresse m.v. på den person som skal kontaktes for å fremskaffe foto og fingeravtrykk eller dna-profil (hvis disse data kan gis videre og ikke er vedlagt).

B) Avgjørelsen som danner grunnlag for arrestordren	
1. Arrestordre eller eksigibel avgjørelse med samme rettskraft:	
Art:	
2. Eksigibel dom:	
Saksnr.:	

C) Straffens varighet	
1. Maksimal varighet av den frihetsstraff eller frihedsberøvende reaksjon som kan idømmes for lovover- vertredelsen eller lovovertrredelsene:	
2. Varighet av den faktisk idømte frihetsstraff eller frihedsberøvende reaksjon:	
Resterende ikke utholdt del av straffen:	

D) Lovovertrredelser	
Denne arrestordre vedrører i alt lovovertrredelser	
Beskrivelse av de omstendigheter lovovertrredelsen eller lovovertrredelsene er begått under, herunder tidspunktet (dato og klokkeslett), stedet og omfanget av den ettersøkte deltagelse i lovovertrredelsen eller lovovertrredelsene:	
Lovovertrredelsens eller lovovertrredelsenenes karakter og rettslige betegnelse samt den relevante for- skrift/lov:	
Andre forhold av relevans for saken	

E) Beslag og utlevering av gjenstander

Denne arrestordre gjelder også for beslagleggelse og utlevering av gjenstander som er påkrevd som bevismateriale:

Denne arrestordre gjelder også for beslagleggelse og utlevering av gjenstander som den ettersøkte har ervervet som resultat av lovovertrædelsen:

Beskrivelse av gjenstandene og disses lokalisering (hvis kjent):

F) Utstedelsesmyndighet

Den judicielle myndighet som har utstedt arrestorden:

Navnet på den judicielle myndighets representant:

Funksjon (tittel/stilling):

Saksnummer:

Adresse:

Tlf.nr.: (landkode) (lokalt områdenummer):

Telefaksnr.: (landkode) (lokalt områdenummer):

E-post:

Navn og adresse m.v. på den person som skal kontaktes med henblikk på den praktiske tilretteleggelse av overleveringen:

G) Underskrift m.v.

Den utstedende judisielle myndighets og/eller dennes representants underskrift:

Navn:

Funksjon (tittel/stilling):

Dato:

Offisielt stempel (hvis et slikt finnes):